

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. A natura, & plerarumq[ue] gentium sensu doceri, mortuos esse
sepeliendos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

portuna, Rex Testes vocari iussit, & quia vir prudens fuit, pruden-
ter illos examinavit, accito prius uno, & solus loquens cum solo, ait;
Nosti Dominicam Orationem? Respondente illo; Nosti Domine, sub-
iunxit Rex; Dic ergo illam, me audiente, quod cum fecisset, nihil
aliud ei loquens, precepit, ut in vicinam cameram secederet, & aduo-
cans alterum, severius eum allocutus est, dicens; socius tuus de vinea
illa tam meram mihi retulit veritatem, sicut est sanctum Pater noster,
quo nihil est verius. Quod si ab eo discordaveris, punieris. Estimans
ille, quia Regi omnia dixisset, timens ac tremens ad pedes eius corruit,
dicens; Misere mini nostri Domine, quia sic, & sic fecimus, à Praepo-
sito nostro inducti. Iratus rex valde, vineam vidua restituit, & Prae-
positum vinum sepeliri precepit. Iuste actum est, ut is sine misericor-
dia infoderetur vivus, a quo inhumane mortuus fuerat effossus.

CAPUT LXVI.

Cur bonis meritò sepultura debeat? & qualis, aut à qui-
bus, & quo modo, sit exhibita, vel exhibenda?

SICUT merentur improbi, ut vivi, ita probi, ut mortui
sepeliantur. Hoc natura dicat, quæ terram in terram
reuocat, & ita providit, ut omnes regantur.

Libera fortuna mors est; capit omnia tellus,

Quæ genuit, calo regitur, qui non habet urnam.

Lucan. lib. 7.
Pharsal.

Et Philosophus ait: Ne quis insepultus esset, rerum natura prospexit. Senec. ep. 91.

Quem saevitia projecit, dies condet. Quamobrem etiam discretè
Mæcenæ ait:

Nec tumulum curo, sepelit natura relictos.

Itaque si homines desint, qui cadauer efferant; si desint vespil-
lones, qui sepeliant; si non adsint aves, qui oculos effodiant; si
nullæ sint bestię, quæ in ventrem condant defunctum; ipsa
natura officium facit, & quod olim rogos solebat, exequitur,
corpusque in ritem, ac tandem in terram resolvit. Apud om-
nes populos natura hanc induxit opinionem, ut mortui aliquo
tandem modo sepeliantur. Sed quid singulorum opiniones animad-
vertam, ait Cicero, nationum varios errores perspicere cum liceat? Cic. lib. 1.
Condiunt Egyptij mortuos, & eos domi servant. Persæ etiam cera

Tuscul. 99.

X x x

circum-

716 Cap. LXVI. Cur quo modo, & à quibus boni, benè sint sepulti?
 circumlitos condiunt, ut quàm maximè permaneant diuturna cor-
 pora. Magorum mos est, non humare corpora suorum, nisi à feris
 sint antea laniata. In Hircania plebs publicos alit canes; optimates,
 domesticos. Nobile autem genus illud canum scimus esse: sed pro sua
 quisque facultate parat, à quibus lanietur: eamq; illi optimam esse cen-
 sent sepulturam. At mihi quidem antiquissimum sepulturae genus id
 fuisse videtur, quo apud Xenophontem Cyrus utitur. Redditur enim
 terre corpus, & ita locatum ac situm, quasi operimento matris obdu-
 citur, eodemq; ritu in sepulchro, quo procul ad fontis aras Regem no-
 strum Numam conditum accepimus, gentemq; Corneliam, usque ad
 memoriam nostram hanc sepulturam scimus esse usam. Sic terra terræ
 redditur. Sic aër peste, viui infectione, ac tetro aspectu libera-
 tur. Sic mortui honore debito afficiuntur. Sic, qui sepeliunt,
 officium debitum exequentur. Neque enim sine causa *Iusta mor-
 tuis persolvere* dicimur, quando circa mortuos occupamur. Hic
 est vniuersorum sensus, & communis natura lex, ait S. Chrysostomus.
 Sunt enim apud mortales omnes hæc leges communes, ut qui
 vitæ functus est, terræ condatur, sepultura tradatur, ac sinu magne
 omnium matris obuoluetur. Atq; has non Græci, non Barbari,
 non Scythæ, nec si quis illis immanior reperiatur, umquam leges con-
 uulsi; sed reuerentur, & observant omnes: adeò sacra, & apud om-
 nes veneratione sunt digna. In diuinis litteris habemus: Mortuo
 nō prohibeas gratiam, hoc est, beneficium sepulturae. Item, Secundum
 iudicium (scilicet ius, quod ei debetur) contege corpus illius, & non
 despicias sepulturam illius.

S. Chrysost.
 hom de Ba-
 byla.

Eccli. 7. 37

Eccli. 38. 16.

Eccli. 38. 16.

II.

Tob. 12. 12

Quin & Deo rem gratam præstare, qui mortuos sepelit,
 perspicuè indicauit Tobia Angelus illis verbis: Quando orabas
 cum lachrymis, & sepeliebas mortuos, & derelinquebas prandium
 tuum, & mortuos abscondebas per diem in domo tua, & nocte sepelie-
 bas eos, ego obtuli orationem tuam Domino. De Christi & Patriar-
 charum sepultura, dixi superiore capite. Nec laudarunt alij
 dumtaxat eos, qui Christi sepulchrum fecerunt gloriosum, sed
 ipse quoque Christus, contra iniquam Iudæ murmuratiōem,
 Magdalenam defendens dixit: Ad sepeliendum me fecit. Quin &
 in hostem suum hoc officij genus exhibitum probauit. Et nun-
 tiatum est David, quod viri labes Galaad sepelissent Saul: Misit ergo
 David

Matth. 26. 12

2. Reg. 2. 4.